

Dört günü geride bıraktık. Hızla Doldrumlara yaklaşıyoruz. Dün gece güney ufkunda çakan şimşeklere bakarak vardiya tuttuk. Uzaklardaki dev patlamaları andıran şimşeklerin gökyüzüne yansıyan sarı ışıkları ürkütücü bir görüntü yaratıyordu. Uzaklar II sabaha kadar yıldırımlara doğru yol aldı.

Doldrular güney yarıküre ile kuzey yarı kürenin buluştuğu bölge. Afrika'dan Amerika kıtasına kadar uzanan bir alçak basınç sahasında yılın büyük bölümünde hiç rüzgâr esmiyor. Bu yüzden bu bölge asırlardır dünya denizcilerinin en sevmedikleri yer olmuş. Dev cumulo nimbus bulutlarının yarattığı elektrik fırtınalarının ve kısa süreli boraların hüküm sürdüğü bu sahaya ertesi gün gireceğimizi tahmin ediyorduk.

Ancak sabah gün doğarken yıldırımların sesi duyulmaya başladı. Yedinci kuzey paralelinin içine daha yeni girdik. Halbuki ben Doldruların beşinci paralelde başlayacağını tahmin ediyordum. Yani daha 120 mil yolumuz olduğunu düşünüyordum. Galiba bölge tahminimizden daha geniş, ya da sınırları devamlı değiştiğinden kuzeye doğru hareket ederek üzerimize geldi.

Biz bunları düşünürken güneybatıdan gelen kapkara bir bulut bankı Uzaklar'ın üzerine hışımla çullanıp yağmurunu ve rüzgârını boşaltmaya başladı. Yelkenleri sarmak için ikimiz birden havuzluğa koştuk. İşimiz bittiğinde yağmurdan ve terden sıırılsıklamdık. Bir saat sonra bora geldiği gibi aniden kesildi. Rüzgâr doğudan hafif hafif esmeye başladı. Yeniden yelken yapıp yol verdik. Bundan sonra boralarla köşe kapmaca oynayacağız.

Son iki günde 250 mil yol yapmışız. Bugün saat 18.00 Gmt'de mevkiimiz: 07° 01.558 N - 027° 17.288 W Daha önümüzde kat edeceğimiz uzun miller var. Uzaklar II'de günlük hayat sorunsuz devam ediyor. Açık deniz hayatının ritmine henüz alışıyoruz. Etrafımızda uçsuz bucaksız bir okyanus ve gökyüzü göz alabildiğine uzanıyor. Okyanusun içindeki canlıları saymazsak burada yalnızız. Güneş her gün sadece bizim için doğuyor ve batıyor.